

РЕШЕНИЕ

№ 704

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8072** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Н. А. Г. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 13.06.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 94-ти състав по НАХД № 19407/2012 г.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът счита, че твърдяното нарушение се явява недоказано, тъй като от представения по делото снимков материал не се установява по категоричен начин водачът на засечената скорост дали касае конкретното МПС. Възражава, че законодателят не е предвидил по отношение на електронния фиш да се ползва с доказателствена сила до доказване на противното. Твърди се, че първоинстанционният съд не е изпълнил задължението си, произтичащо от чл. 314, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН, като с оглед на твърдяното нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ не е изискал информация от Столична община, дирекция „Транспортна инфраструктура”, относно ограничението на скоростта в участъка от пътя, посочен в обжалвания фиш. Касаторът счита също така, че СРС не е констатирал и допуснатите нарушения от страна на

административно-наказващия орган при съставянето на електронния фиш, изразяващи се в липсата на подробно описание на нарушението, което от своя страна води до нарушаване на законовите изисквания за съдържанието му по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и електронния фиш.

Ответникът – ОПП-СДВР, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 13.06.2013 г. по нахд № 19407/2012 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО е ПОТВЪРДИЛ електронен фиш серия К № 0333129 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средства, с което на Н. А. Г. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение по смисъла на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 14.07.2012 г. в 07:10:55 часа в [населено място], по ул. „202-ра”, в района на бензиностанция „Ш.”, с посока на движение от надлез „Надежда” към [улица]с автоматизирано техническо средство – видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „S. L. E. 400”, е установено и заснето, че лек автомобил „Ш. Ф.” с ДК [рег.номер на МПС] се движи със скорост от 94 км/ч при разрешена за населеното място скорост от 50 км/ч., като собственик на заснетото МПС е Н. Г.. За извършеното нарушение е издаден процесния електронен фиш, в който административно-наказващия орган е приел, че наказуемата скорост, с която се е движело МПС е 91 км/ч /с приспаднал толеранс 3 км/ч/.

При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 94-ти състав фактическа обстановка настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон и при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Неоснователно се явява възражението на касатора, че липсва описание на нарушението в оспорения електронен фиш, както и че от снимковия материал не се

установява категорично, че засечената скорост касае конкретното МПС, след като са заснети и други автомобили. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствие на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В съответствие с цитираната разпоредба електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Видно от съдържанието на процесния електронен фиш серия К № 0333129 са налице в достатъчна степен изискуемите задължителни реквизити, в това число и описание на нарушението, като изискуемите данни са инкорпорирани и в снимковия материал, изготвен със стационарна видео-радарна система „S. L. E. 400”, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС и приложен като веществено доказателствено средство съобразно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП.

Настоящият съдебен състав намира също така, че в процесния случай не са налице и твърдяните процесуални нарушения при постановяване на съдебното решение, изразяващи се в липсата на доказателства, установяващи предвиденото в участъка от пътя ограничение на скоростта. Това е така, тъй като видно от представения по делото електронен фиш в него ясно е посочено, че нарушената правна норма е тази на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, която въвежда максимална разрешена скорост на движение, допустима за населено място – 50 км/ч. Съгласно ал. 2 на чл. 21 от ЗДвП когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. С оглед на това само в случаите когато е приложима нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП следва да бъде установено и ограничението на скоростта в участъка от пътя, посочен в електронния фиш, чрез справки или схеми, съдържащи информация за въведеното ограничение, както и чрез посочване на съответния пътен знак. В процесния случай нарушението е по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, поради и което не е необходимо събиране на доказателства, установяващи предвиденото в участъка от пътя ограничение на скоростта.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 13.06.2013 г. на СРС, НО, 94-ти състав е **ПРАВИЛНО** на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 13.06.2013г. по НАХД № 19407/2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 94-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.